

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 8 de gener de 2025

[El següent text també incorpora parts no llegides que es consideren pronunciades]

Catequesi. El més estimat pel Pare. 1

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

M'agradaria dedicar aquesta catequesi i la següent als infants i reflexionar sobre la xacra del treball infantil.

Avui sabem mirar cap a Mart o cap als mons virtuals, però ens costa mirar als ulls un infant que ha quedat marginat i que és explotat i maltractat. El segle que genera intel·ligència artificial i dissenya existències multiplanetàries encara no ha acceptat el flagell de la infància humiliada, explotada i ferida de mort. Pensem-hi.

En primer lloc ens preguntem: quin missatge ens dona la Sagrada Escripura sobre els infants? És curiós observar que la paraula que apareix amb més freqüència a l'Antic Testament, després del nom diví de Jahvè, és la paraula *ben*, que significa 'fill': gairebé cinc mil vegades. «L'herència del Senyor són els fills, els descendents són la millor recompensa» (Sl 127:3). Els infants són un do de Déu. Malauradament, aquest do no sempre és tractat amb respecte. La mateixa Bíblia ens porta pels camins de la història on ressonen cançons d'alegria, però també s'alcen els crits de les víctimes. Per exemple, al llibre de Lamentacions llegim: «Als nadons, de tanta set, se'ls encasta la llengua al paladar; els infants reclamen pa, però ningú no els en llesca» (4,4); i el profeta Nahum, recordant el que havia passat a les antigues ciutats de Tebes i Nínive, escriu: «Van esclafar les criatures a les cantonades dels carrers» (3,10). Pensem en quants infants moren avui de fam i pobresa, o destrossats per les bombes.

Fins i tot el nadó Jesús és sotmès immediatament a la tempesta de la violència d'Herodes, que massacra els fills de Betlem. És un drama fosc que es repeteix d'altres maneres al llarg de la història. I aquí, per a Jesús i els seus pares, el malson és convertir-se en refugiats en un país estranger, com els passa avui a molta gent (cf. Mt 2,13-18), a molts infants. Després de la tempesta, Jesús creix en un poble mai esmentat a l'Antic Testament, Natzaret; aprèn l'ofici de fuster del seu pare legal, Josep (cf. Mc 6,3; Mt 13,55). Així doncs, «l'infant creixia i s'enfortia, ple de saviesa; i Déu li havia donat el seu favor» (Lc 2,40).

En la seva vida pública, Jesús anava predicant pels pobles juntament amb els seus deixebles. Un dia unes mares se li van acostar i li van presentar els seus fills perquè els beneís; però els deixebles els van renyar. Aleshores Jesús, trencant la tradició que considerava els infants només com un objecte passiu, s'adreça als seus deixebles i els diu: «Deixeu que els infants vinguin a mi: no els ho impedi, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells. En veritat us ho dic: qui no aculli el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas» (Lc 18,16-17).

En un passatge semblant, Jesús crida un infant, el posa enmig dels deixebles i diu: «Si no canvieu i us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel» (Mt 18,3). I aleshores

adverteix: «Però al qui fa caure en pecat un d'aquests petits que creuen en mi, més li valdria que li pengessin al coll una mola de molí i l'enfonsessin al mig del mar» (Mt 18,6).

Germans i germanes, deixebles de Jesucrist, mai no heu de permetre que els infants estiguin descuidats o maltractats, privats dels seus drets, desestimats i desprotegits. Els cristians tenen el deure de comprometre's a prevenir i condemnar fermament la violència o els maltractaments contra els menors.

Encara avui, sobretot, hi ha massa infants obligats a treballar. Però un nen que no somriu, un nen que no somia no podrà conèixer ni fer florir els seus talents. Arreu de la terra hi ha infants explotats per una economia que no respecta la vida; una economia que, en fer-ho, crema el nostre major dipòsit d'esperança i amor. Però els infants tenen un lloc especial en el cor de Déu, i qualsevol que faci mal a un nen haurà de respondre davant d'ell.

Benvolguts germans i germanes, no poden restar indiferents els qui es reconeixen fills de Déu, i especialment els enviats a portar la bona nova de l'Evangelí als altres. No podem acceptar que es robi la infantesa i els somnis dels germanets i germanetes, i siguin víctimes de l'explotació i la marginació en comptes de ser estimats i protegits.

Demanam al Senyor que obri la nostra ment i el cor a la cura i la tendresa, i que cada nen i nena creixi en edat, saviesa i favor de Déu (cf. Lluc 2,52), rebent i donant amor. Gràcies.